

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2024/025 van 23 februari 2024

INLEIDENDE SAMENVATTING

Het Groeipakket werd teruggevorderd op het ogenblik dat werd vastgesteld dat verzoekster ook Nederlandse Kinderopvangtoeslag en het Nederlands Kindgebonden Budget ontving en de bedragen die ontvangen werden in Nederland hoger zouden liggen dan de Belgische gezinsbijslag.

Verzoekster stelt dat zij te goeder trouw was doordat zij zelf contact heeft opgenomen met de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank met de vraag de nodige gegevens aan de uitbetalingsactor te bezorgen. Verzoekster stelt dat zij niet wist dat de uitbetaalde toeslagen door Nederland (namelijk de Kinderopvangtoeslag en het Kindgebonden Budget) ook een invloed konden hebben op de door Vlaanderen uit te betalen gezinsbijslagen. Er was ook geen reden om daaraan te twijfelen, aangezien de uitbetalingsactor alle relevante bedragen eerder had opgevraagd en besloten had om haar de betreffende teruggaven te verlenen. Verzoekster meent dat het debet is ontstaan door een interne fout bij de uitbetalingsactor omdat de uitbetalingsactor eerder het recht op kinderbijslag heeft vastgesteld terwijl verzoekster in dezelfde periode kinderbijslag van Nederland ontving, waardoor bij de moeder het vertrouwen werd gewekt dat zij recht had op de Vlaamse gezinsbijslagen.

De uitbetalingsactor merkt op dat zij verrekent op basis van de informatie die de andere Europese lidstaat haar aanreikt. Er is hier volgens de uitbetalingsactor geen fout in het spel, aangezien zij afhankelijk is van de informatie die ze opvraagt en ontvangt van een andere Europese lidstaat.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor geen fout kan worden verweten, aangezien zij afhankelijk was van de informatie die de andere Europese lidstaat haar aanreikt. Daar zit volgens de uitbetalingsactor sowieso vertraging op (omwille van de verwerking van het aanslagbiljet die hiervoor als basis dient waardoor er nadien een afrekening is).

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering ongegrond is, aangezien er geen fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen.

Opgroeien

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE

GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2024/025

23 februari 2024

REPERTORIUMNR. GC/23/A0451

INZAKE :

- Verzoekster -

TEGEN :

.....;

- Verwerende partij –

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat verzoekster per brief d.d. 14 november 2023 heeft ingediend bij de Geschillencommissie Groeipakket¹, op 17 november 2023 ontvangen door Opgroeien, gericht tegen de beslissingen van verwerende partij d.d. 9 november 2023;

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Groeipakketdecreet werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 23 november 2023, waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 23 februari 2024 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch verzoekster, noch verwerende partij op de zitting van 23 februari 2024 is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

De moeder-verzoekster en haar kind wonen in

De moeder-verzoekster is tewerkgesteld als werknemer in Nederland met onderworpenheid aan de Nederlandse sociale zekerheid. De vader is ook tewerkgesteld als werknemer in Nederland met onderworpenheid aan de Nederlandse sociale zekerheid. Hij is gescheiden van verzoekster op 9 augustus 2022. Hij woont sinds 19 juli 2022 in Nederland.

Nederland betaalt sinds de geboorte van het kind in Nederland op 10 augustus 2020 de Nederlandse gezinsbijslagen uit voor het kind. Verwerende partij betaalt sinds 28 september 2021 de Vlaamse gezinsbijslagen aanvullend uit op basis van de woonplaats van het kind in Vlaanderen. Nederland betaalt vanaf die datum bij voorrang de Nederlandse gezinsbijslagen uit voor het kind, op basis van de tewerkstelling van de ouders in Nederland en bij toepassing van de Europese Verordening nr. 883/2004.

Verwerende partij onderzocht het recht op de Vlaamse gezinsbijslagen opnieuw over de periode van oktober 2021 tot juli 2022 en over de periode van augustus 2022 tot september 2022. Verwerende partij had ondertussen de uitbetaalde bedragen door Nederland ontvangen voor de periode van 1 oktober 2021 tot 31 mei 2023. Hierbij stelde verwerende partij vast dat verzoekster ook de Nederlandse kinderopvangtoeslag en het Nederlands kindgebonden budget ontvangen had. Voor deze periode heeft Nederland meer betaald dan verwerende partij kon betalen. Bijgevolg dient verwerende partij voor de periode van 1 oktober 2021 tot 31 juli 2022 en voor de periode van 1 augustus 2022 tot 30 september 2022 de ten onrechte uitbetaalde gezinsbijslagen terug te vorderen.

Verzoekster stelt dat zij te goeder trouw was doordat zij zelf contact heeft opgenomen met de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank met de vraag de nodige gegevens aan verwerende partij te bezorgen. Verzoekster stelt dat zij ervan op de hoogte was dat de uitbetaalde Nederlandse kinderbijslag een invloed heeft op de door Vlaanderen uit te betalen gezinsbijslagen en dat Vlaanderen het bedrag dat door Nederland is betaald, aanvult. Zij wist echter niet dat de uitbetaalde toeslagen door Nederland (namelijk de kinderopvangtoeslag en het kindgebonden budget) ook een invloed konden hebben op de door Vlaanderen uit te betalen gezinsbijslagen. Er was ook geen reden om daaraan te twijfelen, aangezien verwerende partij alle relevante bedragen eerder had opgevraagd en besloten had om haar de betreffende teruggaven te verlenen.

Verzoekster meent dat het debet is ontstaan door een interne fout bij verwerende partij omdat verwerende partij eerder het recht op kinderbijslag heeft vastgesteld terwijl verzoekster in dezelfde

periode kinderbijslag van Nederland ontving, waardoor bij verzoekster het vertrouwen werd gewekt dat zij recht had op de Vlaamse gezinsbijslagen.

3. Standpunt van verzoekster:

- Per brief d.d. 14 november 2023 verwoordt verzoekster haar grieven als volgt:

Bij beslissing d.d. 9 november 2023 heeft verwerende partij voor de periode van 1 oktober 2021 tot en met 31 juli 2022 een bedrag van 820,64 euro van verzoekster teruggevorderd omdat de bedragen die ze van Nederland ontving hoger zouden liggen dan de Belgische gezinsbijslag waardoor ze het Groeipakket ten onrechte zou hebben ontvangen.

Middels een tweede beslissing d.d. 9 november 2023 heeft verwerende partij van verzoekster een bedrag van 175,07 euro teruggevorderd voor de periode van 1 augustus 2022 tot en met 30 september 2022 om dezelfde reden als voormeld. Voor de periode van 1 oktober 2022 tot 31 mei 2023 zou er geen aanvullende Belgische gezinsbijslag kunnen worden toegekend.

Verzoekster stelt in haar verzoek d.d. 14 november 2023 dat zij te goeder trouw was doordat zij zelf contact heeft opgenomen met de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank met de vraag de nodige gegevens aan verwerende partij te bezorgen. Verzoekster stelt dat zij er niet van op de hoogte was dat de toegekende Nederlandse kinderbijslag een invloed kon hebben op de toe te kennen Vlaamse gezinsbijslag.

Verzoekster meent dat het debet is ontstaan door een interne fout bij verwerende partij omdat verwerende partij eerder het recht op kinderbijslag heeft vastgesteld terwijl verzoekster in dezelfde periode kinderbijslag van Nederland ontving, waardoor bij verzoekster het vertrouwen werd gewekt dat zij recht had op de Vlaamse gezinsbijslag.

- Per e-mail d.d. 26 november 2023 deelt verzoekster de volgende aanvullende informatie mee aan het secretariaat van de Geschillencommissie:

"In uw brief van 23 november 2023 vraagt u of ik gebruik wil maken van mijn hoorrecht. Ik wens hier geen gebruik van te maken.

Wel wil ik iets corrigeren dat onder " feiten en relevante elementen van het bezwaar" staat vermeld.

U schrijft: "U stelt dat u er niet van op de hoogte was dat de toegekende Nederlandse kinderbijslag een invloed kon hebben op de toe te kennen Vlaamse gezinsbijslag." Dit is niet juist.

Ik was ervan op de hoogte dat de uitbetaalde Nederlandse kinderbijslag invloed kon hebben op de uit te betalen bedrag door de Belgische overheid en dat België het bedrag dat door Nederland is betaald, aanvult.

Ik wist echter niet dat de uitbetaalde toeslagen door Nederland (de kinderopvangtoeslag en de kindgebondenbudget) ook invloed konden hebben op de door België uit te betalen bedrag. Er was ook geen reden om daaraan te twijfelen aangezien..... alle relevante bedragen eerder had opgevraagd en besloten had om mij de betreffende teruggaves te verlenen. Dit wordt nu teruggevorderd.

Ik heb inmiddels ook een regeling getroffen voor terugbetaling en ben begonnen met betalen in afwachting van jullie besluit. Er is mij verteld dat er geen uitstel wordt verleend tijdens de bezwaarfase.“

4. Standpunt van verwerende partij:

- **Per brief d.d. 9 november 2023 deelde verwerende partij de beslissing tot terugvordering mee aan verzoekster:**

Bij beslissing d.d. 9 november 2023 heeft verwerende partij voor de periode van 1 oktober 2021 tot en met 31 juli 2022 een bedrag van 820,64 euro van verzoekster teruggevorderd omdat de bedragen die ze van Nederland ontving hoger zouden liggen dan de Belgische gezinsbijslag waardoor ze het Groeipakket ten onrechte zou hebben ontvangen.

Middels een tweede beslissing d.d. 9 november 2023 heeft verwerende partij van verzoekster een bedrag van 175,07 euro teruggevorderd voor de periode van 1 augustus 2022 tot en met 30 september 2022 om dezelfde reden als voormeld. Voor de periode van 1 oktober 2022 tot 31 mei 2023 zou er geen aanvullende Belgische gezinsbijslag kunnen worden toegekend.

- **Per e-mail d.d. 30 november 2023 deelde verwerende partij haar standpunt mee aan het secretariaat van de Geschillencommissie als volgt:**

“Het gaat hier om een begunstigdenkern met mama en papa. Het gezin woont in België en beide ouders werken in Nederland.

- 10/08/2020: wordt geboren.
- 28/09/2021: gezin heeft een adres in België.
- 11/10/2021: moeder doet een aanvraag Groeipakket
- 14/02/2022: RINA-bericht
- 09/06/2022: positieve regularisatie 09/2021- 05/2022: 657,98 EUR.
- 11/07/2022: positieve regularisatie 09/2021 – 04/2022: 703,34 EUR.
- 26/09/2022: RINA-bericht
- 13/10/2022: Positieve regularisatie 04/2022 – 07/2022: 386,60 EUR;
- 19/07/2022: feitelijke scheiding vader en moeder, vader verhuist terug naar NL.
- 01/08/2022: nieuwe begunstigdenkern met mama alleen (vader in het buitenland).
- 27/06/2023: RINA-bericht.
- 09/11/2023:
 - o Negatieve regularisatie 10/2021 – 07/2022: 810,64 EUR in oude dossier met mama en papa omwille van verrekening uitbetaling NL.
 - o Negatieve regularisatie 08/2022 – 09/2022: 178,07 EUR in nieuwe dossier met enkel mama omwille van verrekening uitbetaling NL.

Betrokkene meent dat een fout maakte door de verkeerde bedragen in rekening te brengen terwijl we eigenlijk gewoon artikel 68 verordening (EG) 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels in de praktijk brengen. Wij verrekenen op basis van de informatie die de andere lidstaat ons aanreikt. Verandert die informatie, dan zullen wij binnen de termijnen van de

verjaring ook moeten bijsturen. Het gaat om uitkeringen van dezelfde aard (KOT en KGB <> gezinsbijslag in Vlaanderen) dus de kwestie is echt terug te brengen tot de ontvangen informatie van Nederland. Er is hier dus geen fout in het spel.”

- **Per e-mail d.d. 16 februari 2024 deelde verwerende partij volgende aanvullende informatie mee aan het secretariaat van de Geschillencommissie aangaande de correct toepasselijke samenloopregeling:**

“Ik kan inderdaad bevestigend op alles antwoorden. Uiteindelijk is de analyse wel gelijkaardig in die zin dat we aanvullend betalen (zij het op grond van artikel 23 Groeipakketdecreet van 2018) en dat we nog altijd afhankelijk zijn van de informatie die we opvragen en ontvangen. In die zin denk ik dat het niet relevant is of iemand iets wist of moest weten om te bepalen of er sprake is van een fout in de zin van artikel 92 van datzelfde decreet. In ondergeschikte orde zou je zelfs dan kunnen wijzen op de plichten die rusten op de mensen ingevolge art. 9/1 BVR rechten en plichten begunstigen en het eerdere algemene rechtsbeginsel onder de AKBW (en ik denk dat er ook gesteld kan worden dat tussen de AKBW en het hernemen van dit rechtsbeginsel in de BVR dit nog steeds gold aangezien men door het hernemen elke twijfel omtrent de gelding ervan wegneemt) om ons zaken te laten weten die impact hebben op de berekening van hun rechten.”

(...)

“Kan men hier ook concluderen dat de samenloopregeling inzake de gezinsbijslagen de volgende is?

De vader en moeder werken beiden als werknemer in Nederland met onderworpenheid aan de Nederlandse sociale zekerheid. OK?

Het gezin woont in Vlaanderen, sinds de scheiding: enkel de moeder en haar kind, de vader is teruggekeerd naar Nederland. OK?

Nederland betaalt bij voorrang de gezinsbijslagen op basis van de VO 883/2004. Vlaanderen betaalt aanvullend de gezinsbijslagen op basis van artikel 23 GPD en niet op basis van artikel 68 van de VO 883/2004. Er is immers op geen enkel ogenblik een sociaal verzekerde ouderfiguur in België op basis van het SWA. Het aanvullend recht op gezinsbijslagen in Vlaanderen, gebaseerd op de woonplaats van het kind, is een louter intern recht op basis van het GPD. Het kind is immers zelf geen sociaal verzekerde overeenkomstig het SWA. OK?

Dit betekent dat de Europese Verordeningen hier niet van toepassing zijn, zowel qua samenloopregeling, verschilbetaling en informatie-uitwisseling? OK?

Had verzoekster de informatie inzake de hogere Nederlandse gezinsbijslagen (inclus KOT en KGB) moeten meedelen-met andere woorden, werd daar in briefwisseling van jullie expliciet op gewezen?”

- **Per e-mail d.d. 19 februari 2024 deelde verwerende partij volgende aanvullende informatie mee aan het secretariaat van de Geschillencommissie aangaande de termijn voor de toepassing van de samenloopregeling:**

“Dat staat in de eerste e-mail: bericht ontvangen op 27 juni 2023 en terugvordering opgemaakt in november 2023!”

(...)

“Jullie onderzochten het recht op de Vlaamse gezinsbijslagen opnieuw over de periode van oktober 2021 tot juli 2022 en over de periode van augustus 2022 tot september 2022. Jullie hadden ondertussen de uitbetaalde bedragen door Nederland ontvangen voor de periode van 01/10/2021 tot 31/05/2023.”

Wanneer hebben jullie de uitbetaalde bedragen ontvangen door Nederland en wanneer hebben jullie het recht op Vlaamse gezinsbijslagen terug onderzocht? Met andere woorden, is dit correct en tijdig verlopen (binnen redelijke termijn)?”

- **Per e-mail d.d. 19 februari 2024 deelde verwerende partij volgende aanvullende informatie mee aan het secretariaat van de Geschillencommissie aangaande de informatie-uitwisseling tussen Nederland en Vlaanderen:**

“Volgens mij is dit wat het is. Dit is niet uitzonderlijk. We mochten gewoon dan de definitieve bedragen ontvangen met daarin de KOT en de KGB. Daar zit sowieso vertraging op (omwille van de verwerking van het aanslagbiljet die hiervoor als basis dient waardoor er nadien een afrekening is).”

(...)

Hoe komt het dat de correcte informatie (met KGB en KOT) vanuit Nederland (SVB) pas op 27/06/2023 bij jullie terecht kwam (RINA-bericht)?

“Is dit normaal dat dit toch redelijk laattijdig gebeurt en dat men van daaruit niet eerder de informatie verstrekt-gelet op correcte verschilbetaling? Met andere woorden, kan hieruit geen fout worden afgeleid bij Nederland (SVB) of ligt dit aan de procedure van de informatiestroom?”

5. Beoordeling in rechte:

5.1. Betreffende het recht op gezinsbijslagen in het kader van het Groeipakketdecreet

Het begrip ‘rechtgevend kind’ wordt als volgt gedefinieerd in artikel 3, §1, 34° Groeipakketdecreet: *“rechtgevend kind: een kind dat een recht op gezinsbijslagen doet ontstaan”*.

De toekenningsvoorwaarden om recht te geven op gezinsbijslagen zijn bepaald in artikel 8 Groeipakketdecreet:

“§1. Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het:

1° zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. (...)

§3. De gezinsbijslagen zijn niet verschuldigd voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het vorige lid verlenen.”

Het kind is sinds 28 september 2021 rechtgevend op Vlaamse gezinsbijslagen op basis van de woonplaats in Vlaanderen.

5.2. Betreffende het recht op de gezinsbijslagen in het kader van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr.

987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels

5.2.1. Samenloopregeling en verschilbetaling

-De Europese Verordening nr. 883/2004 vermeldt in artikel 68 alle prioriteitsregels bij samenloop:

“1. Indien gedurende hetzelfde tijdvak en voor dezelfde gezinsleden in uitkeringen is voorzien op grond van de wetgeving van meer dan een lidstaat, zijn de volgende prioriteitsregels van toepassing:

a) Indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op verschillende gronden, is de volgorde van prioriteit de volgende: eerst de rechten verkregen op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, vervolgens de rechten verkregen op grond van een pensioen, en tenslotte de rechten op grond van de woonplaats;

b) Indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op dezelfde grond, wordt de volgorde van prioriteit vastgesteld op basis van de volgende subsidiaire criteria:

i)

indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst: de woonplaats van de kinderen, mits er dergelijke werkzaamheden worden verricht, en subsidiair, in voorkomend geval, het hoogste bedrag aan uitkeringen waarin de betrokken wetgevingen voorzien. In dat laatste geval worden de kosten van de uitkeringen verdeeld volgens in de toepassings-verordening bepaalde criteria;

ii)

indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van een pensioen: de woonplaats van de kinderen, mits op grond van deze wetgeving een pensioen moet worden uitgekeerd, en subsidiair, in voorkomend geval, het langste onder de betrokken wetgevingen vervulde tijdvak van verzekering of verblijf;

iii)

indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van de woonplaats: de woonplaats van de kinderen.

2.

Bij samenloop van rechten worden de gezinsuitkeringen toegekend overeenkomstig de wetgeving die volgens lid 1 als prioritair is aangemerkt. De rechten op gezinsuitkeringen die verschuldigd zijn op grond van de andere betrokken wetgeving of wetgevingen, worden geschorst ter hoogte van het bedrag dat bij de wetgeving van de eerste lidstaat is vastgesteld en, zo nodig, wordt het deel dat dit bedrag overschrijdt uitbetaald in de vorm van een aanvullende toeslag. Als het recht op de uitkering in kwestie alleen gebaseerd is op de woonplaats, hoeft deze aanvullende toeslag echter niet te worden uitgekeerd voor kinderen die in een andere lidstaat wonen.

3.

Indien er uit hoofde van artikel 67 een aanvraag om gezinsuitkeringen wordt ingediend bij het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving toepasselijk is, maar niet op grond van het prioritair recht overeenkomstig de leden 1 en 2.

a)

zendt dat orgaan de aanvraag onverwijld door naar het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is; het stelt de betrokkene daarvan in kennis en betaalt, onverminderd de bepalingen van de toepassingsverordening betreffende de voorlopige toekenning van uitkeringen, zo nodig, de in lid 2 genoemde aanvullende toeslaguit;

b)

neemt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is, de aanvraag in behandeling alsof het rechtstreeks bij dat orgaan was ingediend; de datum waarop de aanvraag bij het eerste orgaan is ingediend, wordt beschouwd als de datum waarop de aanvraag bij het prioritaire orgaan is ingediend.”

-Binnen het Vlaamse Groeipakket verduidelijkt de [Toelichtingsnota 22 van 26 april 2022 - Internationaal - Europese verordeningen | GPedia \(groeipakket.be\)](#) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) de samenloop en verschilbetaling op basis van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 en 987/2009.

5.2.2. Toepassing op het huidige verzoek

De moeder-verzoekster en haar kind wonen in d..... De moeder-verzoekster is tewerkgesteld als werknemer in Nederland met onderworpenheid aan de Nederlandse sociale zekerheid. De vader is ook tewerkgesteld als werknemer in Nederland met onderworpenheid aan de Nederlandse sociale zekerheid. Hij is gescheiden van verzoekster op 9 augustus 2022. Hij woont sinds 19 juli 2022 in Nederland.

Nederland betaalt sinds de geboorte van het kind in Nederland op 10 augustus 2020 de Nederlandse gezinsbijslagen uit voor het kind. Verwerende partij betaalt sinds 28 september 2021 de Vlaamse gezinsbijslagen aanvullend uit op basis van de woonplaats van het kind in Vlaanderen. Nederland betaalt vanaf die datum bij voorrang de Nederlandse gezinsbijslagen uit voor het kind, op basis van de tewerkstelling van de ouders in Nederland en bij toepassing van de Europese Verordening nr. 883/2004.

Nederland betaalt bij voorrang de gezinsbijslagen uit en Vlaanderen bij verschil.

De juridische basis voor de verschilbetaling bij deze samenloop is niet de toepassing van de samenloopregeling binnen de Europese Verordeningen zoals opgenomen in artikel 68 van de Europese Verordening nr. 883/04, maar de toepassing van artikel 23 van het Groeipakketdecreet:

“Met behoud van de toepassing van de in het Nederlandse taalgebied geldende bepalingen van het toepasselijke Unierecht en de toepasselijke internationale overeenkomsten betreffende de gezinsbijslagen wordt het bedrag van de gezinsbijslag verminderd met het bedrag van de uitkeringen van dezelfde aard waarop voor een rechtgevend kind aanspraak kan worden gemaakt met toepassing van andere buitenlandse wets- of reglementsbe­palingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. Deze bepaling blijft van toepassing zelfs als de toekenning van die uitkeringen op grond van voormelde bepalingen of regels als aanvullend wordt aangemerkt met betrekking tot de gezinsbijslag, verleend met toepassing van dit decreet.

De vermindering, vermeld in het eerste lid, wordt niet toegepast als voor een rechtgevend kind aanspraak kan worden gemaakt op uitkeringen van dezelfde aard krachtens statutaire regels die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie, in geval van een beroepsactiviteit in loondienst of zelfstandigenactiviteit in België van een ouder van het kind of de echtgenoot van die ouder.

De Vlaamse Regering bepaalt de volkenrechtelijke instellingen waarvan de statutaire regels die op hun personeel van toepassing zijn, kunnen worden gelijkgesteld met de statutaire regels, vermeld in het tweede lid.”

Er bestaat immers vanaf 28 september 2021 geen sociaal verzekerde in België voor de toepassing van de Europese Verordeningen, op basis van het Samenwerkingsakkoord van 6 september 2017² tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap aanknopingsfactoren bepaald voor de verdeling van de bevoegdheden tussen deze entiteiten.

Conclusie: Nederland betaalt bij voorrang de gezinsbijslagen uit en Vlaanderen bij verschil. De juridische basis voor de verschilbetaling bij deze samenloop is niet de toepassing van de samenloopregeling binnen de Europese Verordeningen zoals opgenomen in artikel 68 van de Europese Verordening nr. 883/04, maar de toepassing van artikel 23 van het Groeipakketdecreet. Uiteindelijk komt men wel tot hetzelfde resultaat, maar met een andere juridische basis voor de toepasselijke verschilbetaling.

Verwerende partij ontving op 27 juni 2023 van Nederland via Rina³ bericht over de totaalbedragen gezinsbijslagen voor de periode van 1 oktober 2021 tot 31 mei 2023 en onderzocht in november 2023 het recht op de Vlaamse gezinsbijslagen opnieuw over de periode van oktober 2021 tot juli 2022 en over de periode van augustus 2022 tot september 2022. Hierbij stelde verwerende partij vast dat verzoekster ook de Nederlandse kinderopvangtoeslag en het Nederlandse kindgebonden budget ontvangen had. Voor deze periode heeft Nederland meer betaald dan verwerende partij kon betalen. Bijgevolg dient verwerende partij voor de periode van 1 augustus 2022 tot 30 september 2022 de ten onrechte uitbetaalde gezinsbijslagen voor de periode van 1 oktober 2021 tot 31 juli 2022 terug te vorderen. Zoals supra vermeld, moest er dan ook toepassing gemaakt worden van artikel 23 van het Groeipakketdecreet en niet van artikel 68 van de Europese Verordening nr. 883/04 om de verschilbetaling te regelen tussen het intern Vlaams recht op basis van het Groeipakketdecreet en het Nederlandse recht op gezinsbijslagen. Deze teruggevorderde gezinsbijslag over de periode moet bijgevolg verrekend worden met de uitbetaalde gezinsbijslag in Nederland.

Of de uitkeringen waarop door de samenloop recht is in Europese lidstaten, volledig, dan wel per verschil kunnen betaald worden, is binnen de context van de Europese Verordening nr. 883/2004 bepaald in artikel 68, 2) VO 883/2004: *'2. Bij samenloop van rechten worden de gezinsuitkeringen toegekend overeenkomstig de wetgeving die volgens lid 1 als prioritair is aangemerkt. De rechten op gezinsuitkeringen die verschuldigd zijn op grond van de andere betrokken wetgeving of wetgevingen, worden geschorst ter hoogte van het bedrag dat bij de wetgeving van de eerste lidstaat is vastgesteld en, zo nodig, wordt het deel dat dit bedrag overschrijdt uitbetaald in de vorm van een aanvullende toeslag. (...)*'. Via deze link kan men per lidstaat de lijst raadplegen van de uitkeringen die deze lidstaat zelf als gezinsbijslag definieert, en dus in rekening moeten worden gebracht bij het bepalen van een verschilbetaling: <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=868&intPagelId=2285&langId=en>.

Ditzelfde principe kan toegepast worden voor de samenloopregeling en verschilbetaling op basis van voormeld artikel 23 Groeipakketdecreet. De Nederlandse kinderopvangtoeslag en het Nederlands kindgebonden budget worden beschouwd als *'uitkeringen van dezelfde aard (als gezinsbijslagen), waarop voor een rechtgevend kind aanspraak kan worden gemaakt met toepassing van andere buitenlandse wets- of reglementsbepalingen'* en kunnen in aanmerking genomen voor de samenloopregeling en verschilbetaling op basis van voormeld artikel 23 Groeipakketdecreet.

² betreffende de aanknopingsfactoren, het beheer van de lasten van het verleden, de gegevensuitwisseling inzake de gezinsbijslagen en de praktische regels betreffende de bevoegdheidsoverdracht tussen de kinderbijslagfondsen.

³ RINA (Reference Implementation for a National Application) - Sociale zekerheid (socialsecurity.be)

5.3. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag

Verzoekster meent dat het debet is ontstaan door een interne fout bij verwerende partij omdat verwerende partij eerder het recht op kinderbijslag heeft vastgesteld terwijl verzoekster in dezelfde periode kinderbijslag van Nederland ontving, waardoor bij verzoekster het vertrouwen werd gewekt dat zij recht had op de Vlaamse gezinsbijslagen.

De Geschillencommissie onderzoekt bijgevolg of er een fout is begaan door verwerende partij.

- **Algemene principes**

- Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:

De bepalingen van artikel 92, § 1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing.

Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- **Administratieve praktijk**

Bij Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure werden met betrekking tot de terugvordering volgende richtlijnen gegeven:

“3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw⁵ is.*

Onverschuldigde betaling type B

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- *onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁷.*

Onverschuldigde betaling type C

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- *tussen uitbetalingsactoren,*
- *tussen verschillende entiteiten⁸,*
- *met het buitenland.*

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

Met betrekking tot de ‘goede trouw’ van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

“5.3.1. Te goeder trouw

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding’ en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- *onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
 - *bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
 - *wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.”*
-
- **Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de administratie in casu:**

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat verwerende partij meldt dat ze artikel 68 verordening (EG) 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels in de praktijk bracht. Verwerende partij merkt op dat zij verrekent op basis van de informatie die de andere Europese lidstaat haar aanreikt. Verandert die informatie, dan deelt verwerende partij verder mee dat wanneer die informatie verandert, zij binnen de termijnen van de verjaring ook moeten bijsturen. Het gaat volgens verwerende partij om uitkeringen van dezelfde aard (Nederlandse kinderopvangtoeslag en Nederlands kindgebonden budget versus Vlaamse gezinsbijslagen), waardoor de kwestie terug te brengen zou zijn tot de ontvangen informatie van Nederland. Er is hier volgens verwerende partij geen fout in het spel, aangezien zij afhankelijk is

van de informatie die ze opvraagt en ontvangt van een andere Europese lidstaat. Verwerende partij deelt eveneens mee dat het niet relevant is of iemand wist of moest weten om te bepalen of er sprake is van een fout en dat er in ondergeschikte orde kan gewezen worden op de plichten die rusten op verzoekster ingevolge art. 9/1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigen in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BVR Rechten en Plichten) en het eerdere algemene rechtsbeginsel onder de AKBW om verwerende partij de nodige informatie te bezorgen die impact heeft op de toekenning van hun rechten en de berekening van de eventuele bedragen waarop men recht kan hebben.

Verwerende partij ontving op 27 juni 2023 van Nederland via Rina⁴ bericht over de totaalbedragen gezinsbijslagen voor de periode van 1 oktober 2021 tot 31 mei 2023 en onderzocht in november 2023 het recht op de Vlaamse gezinsbijslagen opnieuw over de periode van oktober 2021 tot juli 2022 en over de periode van augustus 2022 tot september 2022.

De Geschillencommissie stelt vast dat de verwerende partij geen fout kan worden verweten, aangezien zij afhankelijk was van de informatie die de andere Europese lidstaat haar aanreikt. Daar zit volgens verwerende partij sowieso vertraging op (omwille van de verwerking van het aanslagbiljet die hiervoor als basis dient waardoor er nadien een afrekening is).

Besluit:

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk doch **ongegrond** is, aangezien er geen fout van verwerende partij ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen.

Verzoekster is voorts in de mogelijkheid om een aanvraag om af te zien van terugvordering in te dienen bij de verwerende partij indien zij meent aan de voorwaarden te voldoen; het behoort niet tot de bevoegdheid van de Geschillencommissie om dit onderzoek te voeren. Daarnaast heeft verzoekster ook de mogelijkheid om een afbetalingsplan af te spreken met verwerende partij.

6. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk doch ongegrond is aangezien er geen fout van verwerende partij ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen.

⁴ [RINA \(Reference Implementation for a National Application\) - Sociale zekerheid \(socialsecurity.be\)](#)

Verzoekster is voorts in de mogelijkheid om een aanvraag om af te zien van terugvordering in te dienen bij de verwerende partij indien zij meent aan de voorwaarden te voldoen; het behoort niet tot de bevoegdheid van de Geschillencommissie om dit onderzoek te voeren. Daarnaast heeft verzoekster ook de mogelijkheid om een afbetalingsplan af te spreken met verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel op **23 februari 2024**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

De heer Ignace Lambert (Opgroeien regie) en mevrouw Renata Sterken (Parentia).

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens